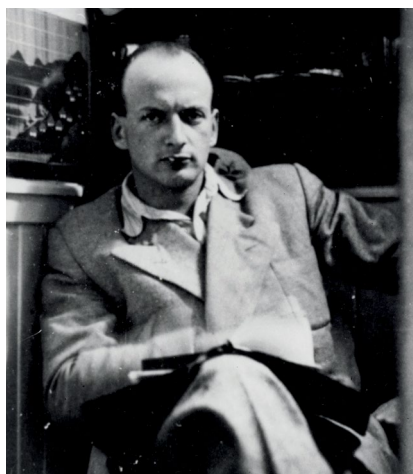

Jan Hostovský a jeho zachránci

V prosinci 1942 byli Židé z Žamberku povoláni do transportu. Jan Hostovský se rozhodl nenastoupit. Připravil vše tak, aby si okolí myslelo, že se utopil v nedaleké přehradě na Pastvinách a uprchl do lesů. Nějakou dobu se skrýval, přespával v zemljance, kterou si postavil, a živil se tím, co našel. Jednoho dne ho v lese objevil polský důstojník Pietraszyn, který utekl ze zajateckého tábora a byl již ukrytý na samotě Kněžství u rodiny Kytliců. Ti začali ukrývat i Jana Hostovského. Za pomoc, kterou mu poskytli, obdrželi Kytlicovi titul Spravedliví mezi národy od památníku Jad vašem.

41

46 – Jan Hostovský

Židovské muzeum v Praze

47 – Rodina Kytlicových

Židovské muzeum v Praze

- [↪ Holocaust a lidské chování > Spravedliví mezi národy, s. 403](#)
- [↪ Metodické materiály > Ochota pomoci](#)
- [↪ Metodické materiály > Příběh záchránců](#)

48 – Svědectví Hany Hostovské pro památník Jad vašem, na jehož základě rodina Kytliců obdržela titul Spravedliví mezi národy, 1996

„Já, níže podepsaná Hana Hostovská, rozená Šustová, podávám svědectví za svého zemřelého muže Jana Hostovského o tom, že František, Anna a Jaroslav KYTLICOVI ze Žamberku-Kněžství ukrýváním ve svém domku zachránili Jana Hostovského před deportací do Terezína a některého z koncentračních táborů. Tím mu velmi pravděpodobně zachránili život.

[...] Když Edu Pietraszyna, který nebyl dost opatrný, začala hledat a honit Schutzpolizei, odešel Jan do lesa, aby nebyl dopaden při případné domovní prohlídce. Kytlicův syn Jaroslav, tenkrát ještě malý chlapec, šel Jana hledat. Když ho našel,

přivedli jsme ho do mého pokojíku v sanatoriu Albertinum v Žamberku. Místnost byla v domku, který stál v parku sanatoria. V mém pokojíčku Jan zůstal, dokud se situace neuklidnila.”

Židovské muzeum v Praze

49 – Vzpomínka Jaroslava Kytlice, syna zachránců Františka a Anny

„Zase potom přišli k nám, když už to všechno opadlo a našim řekli, že se mají rádi a požádali naše, aby jim odpustili, že ta Hana takhle... Jenda pak u nás zase zůstal natrvalo. Pak se nějak dohodli, že by chtěli, kdyby moji rodiče dělali Jendovi rodiče, protože předpokládal, že svoje rodiče už nemá. A mimoto další takový šok byl, že by se chtěli vzít. S tím naši už vůbec nepočítali. Ale vzali se. Ta Hana byla taková organizátorka, ona to už měla zorganizované všechno, i evangelického pana faráře. Dokonce jednoho šoféra, on byl původně Němec, nějaký pan Truks ze Žamberka, on jim byl za svědka.”

Židovské muzeum v Praze

50 – Vzpomínka Hany Hostovské

„V podkroví Kytlicovy chalupy jsme měli 28. srpna 1943 ilegální svatbu. Oddával nás evangelický kněz Voborník z Žamberka, který ovšem náš sňatek oficiálně zapsal až v roce 1945. V listopadu 1944 se nám narodila dcera Hana – oficiálně jsem byla svobodná matka.”

Židovské muzeum v Praze

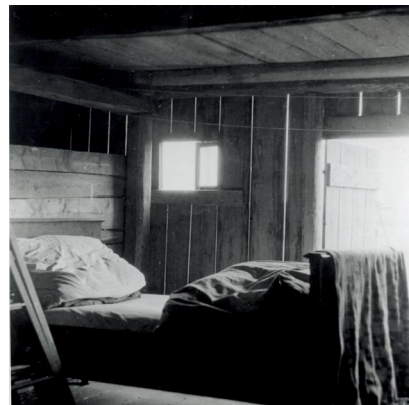
51 – Vzpomínka Jaroslava Kytlice

„Přišlo anonymní varování a dokonce to pak nějak zjistili, podle nějakých tipů, že věděli asi od koho. Nedá se říct, že to byl člověk, který by nám chtěl uškodit, nebo který by byl udavač. Nevěděl o tom Židovi nic, ale věděl o tom Edovi a poslal našim varovný dopis, aby ten Polák od nás odešel, že vystavujeme celou osadu nebezpečí, kdyby se na to přišlo. Měl strach o svůj krk a o svoji rodinu, i když byl o dva baráky dál. On byl Čech, dobrý vlastenec, jenom se bál. Myslel si, že vlastně naší vinou, že rodiče skrývali toho Poláka – kdyby věděl o Hostovským, tak nevím, jak by se zachoval.”

„Peníze otec za války od Jendy Hostovského nikdy žádné nechtěl a nedostal. Když skončila válka a on si zachránil život, tak nám dal velkostatek po svém bratrovi za to, že jsme mu zachránili život. Tak my jsme se tam v roce 1945 po válce odstěhovali. Ale víte, můj tatínek nebyl na nějakého statkáře zvyklý, on byl zvyklý dělat se zednickou lopatou a přijít domů a dělat ještě na poli. Ale já vím, že naši tam byli nespokojeni, přišel pak rok 1948, tam se to všechno začalo združstevňovat a vím, že tatínek říkal: ‚Ne, ne, vrátíme se do našeho maličkého, tam do toho Kněžství, tam jsem se narodil, tam my patříme, tam se zase odstěhujeme.‘ Tak jsme se tam v roce 1949 odstěhovali zpět, ale opravdu peníze od těch Hostovských jsme nedostali vůbec žádné, to vím bezpečně.”

Židovské muzeum v Praze

52 – Půda s lůžkem, kde se ukrýval

Jan Hostovský

Židovské muzeum v Praze

53 – Jan a Hana Hostovských

Židovské muzeum v Praze

[↪ Holocaust a lidské chování > Spravedliví mezi národy > Anonymní výhrušné dopisy, které obdržela rodina Jaroslava Kytlice schovávající Jana Hostovského, s. 403](#)